

Bijlage 1 Begrippenlijst

In deze raadsinformatie nota worden onderstaande begrippen regelmatig gebruikt. Voor een juiste interpretatie vindt u een definitie van ieder begrip.

(Asiel)statushouder

Asielzoekers die zelfstandig naar Nederland zijn gekomen om asiel aan te vragen. Zij komen in asielzoekerscentra (AZC) terecht, waar gekeken wordt of zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Zodra ze deze krijgen, spreken we over een asiel- (statushouder).

Brede intake

Gemeenten gaan voor iedere inburgeraar (ook niet-uitkeringsgerechtigden) een 'brede intake' afnemen waarmee zicht komt op de startpositie en de ontwikkelmogelijkheden van de inburgeringsplichtige en de leerroute die gevolgd wordt.

Financieel ontzorgen

Gemeenten gaan asielstatushouders financieel ontzorgen. Dit houdt in dat vaste lasten (huur, GWL en zorgverzekering) gedurende een verplichte periode van 6 maanden worden betaald vanuit de bijstandsuitkering. De verplichte ontzorging eindigt binnen de periode van 6 maanden als het recht op bijstand eindigt. Aan het einde van de verplichte periode kan de gemeente op basis van maatwerk ervoor kiezen om de periode te verlengen.

Inburgeringsconsulent

De professional die alle werkzaamheden rondom de brede intake en persoonlijk Plan Inburgering en Participatie uitvoert. Het gaat hier om een professional van de acht gemeenten.

Inburgeringsplicht

De inburgeringsplicht bestaat uit:

- a. het afronden van het participatieverklaringstraject;
- b. het afronden van de module Arbeidsmarkt en Participatie; en
- c. het afronden van een van de drie leerroutes.

Inburgeringsplichtige

Verzamelnaam voor asielstatushouders, hervestigers, nareizigers en gezinsmigranten.

Inburgeringsstelsel

In het nieuwe inburgeringsstelsel zorgen gemeenten ervoor dat nieuwkomers zo snel mogelijk de Nederlandse taal leren en aan het werk gaan. Tijdigheid, maatwerk, dualiteit, kwaliteit en snelheid staan hierin centraal.

Leerroutes

In de wet zijn drie leerroutes (Onderwijsroute, B1-route, Zelfredzaamheidsroute) opgenomen. De inburgeringsplichtige volgt de route die het beste aansluit bij zijn capaciteiten en mogelijkheden. Binnen de leerroutes is ruimte voor maatwerk.

Maatschappelijke begeleiding

Maatschappelijke begeleiding start op het moment dat de statushouder zich inschrijft bij de gemeente. Samen met de maatschappelijk begeleider vindt de statushouder de weg in zijn nieuwe woonplaats en in de Nederlandse samenleving. De begeleiding bestaat daarnaast uit hulp bij praktische regelzaken, zoals het zoeken van een huisarts en een school voor de kinderen.

Module Arbeidsmarkt & Participatie (MAP)

Module gericht op het bekend raken met de Nederlandse arbeidsmarkt en het in beeld brengen van de eigen competenties en de arbeidskansen. Dit wordt gecombineerd met praktische inzet op de (lokale) arbeidsmarkt.

Participatieverklaringstraject

Via het participatieverklaringstraject maakt de inburgeraar kennis met de Nederlandse kernwaarden vrijheid, gelijkwaardigheid, solidariteit en participatie. Hierbij kan gedacht worden aan gelijke rechten voor mannen en vrouwen, het recht om jezelf te ontplooien door onderwijs, het mogen kiezen van je partner en het recht om je eigen mening te uiten.

Persoonlijk Plan Inburgering en Participatie (PIP)

Persoonlijk programma voor het leren van de taal in combinatie met (vrijwilligers)werk, school of stage. Het PIP kent de vorm van een beschikking.

Regietaak

In de nieuwe wet inburgering krijgen gemeenten een centrale rol voor iedere nieuwkomer. De gemeente heeft de regie op het inburgeringstraject van de nieuwkomer.

Rivierenland

Regio waarin door de volgende 8 gemeenten wordt samengewerkt: Buren, Neder-Betuwe, West Betuwe, West Maas en Waal, Culemborg, Tiel, Maasdriel en Zaltbommel.

Taalschakeltraject

Ook wel onderwijsroute genoemd. De deelnemer leert niet alleen de Nederlandse taal op minimaal niveau B1, maar hij/zij wordt tegelijkertijd zo goed mogelijk voorbereid op instroom in het Nederlands middelbaar beroepsonderwijs of hoger beroepsonderwijs (MBO of HBO) of wetenschappelijk onderwijs (WO).

Zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid is het vermogen om dagelijkse algemene levensverrichtingen zelfstandig te kunnen doen. Deze verrichtingen hebben betrekking op verschillende domeinen. Zoals bijvoorbeeld om in een inkomen te voorzien, lichamelijk en geestelijk gezond te blijven, of een steunend sociaal netwerk te onderhouden. Het gaat ook om het zelf organiseren van de juiste hulp op het moment dat een behoefte ontstaat waarin de persoon niet kan voorzien.